

विहंगाश्चैत्यपालाश्च मोहिताः पेतुः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ शतं ययुः अनेके इत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ परिक्षिप्येत्यंशे तोयस्यावर्तइवेति दृष्टान्तः ॥ १६ ॥ महान्मारु

तस्यास्फोटितशब्देन महता श्रोत्रघातिना ॥ पेतुर्विहंगमास्तत्र चैत्यपालाश्च मोहिताः ॥ ७ ॥ अस्रविजयतारामोलक्ष्मणश्च महाबलः
राजा जयति सुग्रीवो राघवेणाभिपालितः ॥ ८ ॥ दासो हंकोसलेन्द्रस्य रामस्यास्त्रिष्टकर्मणः ॥ हनूमांश्छत्रुसैन्यानां निहंता मारुतात्म
जः ॥ ९ ॥ नरावणसहस्रं मे युद्धे प्रतिबलं भवेत् ॥ शिलाभिश्च प्रहरतः पादपैश्च सहस्रशः ॥ १० ॥ धर्षयित्वा पुरीं लंकामभिवाद्य च मैथि
लीं ॥ समृद्धार्थे गमिष्यामि मिषतां सर्वरक्षसां ॥ ११ ॥ एवमुक्त्वा महाकायश्चैत्यस्थो हरियूथपः ॥ ननादभीमनिद्रादोरक्षसां जनयन्
भयं ॥ १२ ॥ तेन नादेन महता चैत्यपालाः शतं ययुः ॥ गृहीत्वा विविधानस्त्रान् प्रासान् खड्गान् परश्वधान् ॥ १३ ॥ विस्मृतो महाकायामारुतिं
पर्यवारयन् ॥ ते गदाभिर्विचित्राभिः परिधैः कांचनांगदैः ॥ १४ ॥ आजग्मुर्वानरश्रेष्ठं वाणैश्चादित्यसन्निभैः ॥ आवर्तइव गंगायास्तोयस्य
विपुलो महान् ॥ १५ ॥ परिक्षिप्य हरिश्रेष्ठं सबभौरक्षसांगण ॥ ततो वातात्मजः क्रुद्धो भीमरूपं समास्थितः ॥ १६ ॥ प्रासादस्य महांस्तस्य
स्तंभं हेमपरिष्कृतं ॥ उत्पाटयित्वा वेगेन हनूमान् मारुतात्मजः ॥ १७ ॥ ततस्तं भ्रामयामास शतधारं महाबलः ॥ तत्र चाग्निः समभवत्प्रासाद
श्चाप्यदह्यत ॥ १८ ॥ दह्यमानं ततो दृष्ट्वा प्रासादं हरियूथपः ॥ सराक्षसशतं हत्वा वजेणेंद्रइवा सुरान् ॥ १९ ॥ अंतरिक्षस्थितः श्रीमानिदं
वचनमब्रवीत् ॥ मादृशानां सहस्राणि विस्मृष्टानि महात्मनां ॥ २० ॥ बलिनां वानेरेंद्राणां सुग्रीववशवर्तिनां ॥ अटंति वसुधां कृत्स्नां वय
मन्ये च वानराः ॥ २१ ॥

तात्मज इत्यन्वयः ॥ १७ ॥ उत्पाटयित्वा तं शतधारं स्तंभं भ्रामयामास तत्र च भ्राम्यमाणे स्तंभांतरेण घटनवशादग्निः समभवत्तेन प्रासाद
श्चाप्यदह्यत ॥ १८ ॥ १९ ॥ ततः सराक्षसशतं हत्वा ॥ दह्यमानं प्रासादं दृष्ट्वा चांतरिक्षे स्थितइदं वचोऽब्रवीत् ॥ २० ॥ एतदुक्तिप्रयोजनं च राक्षसहृदयपीडार्थं ॥ २१ ॥